

Flygfoto över Rydboholms fabriker med arbetarbostäder

Flygfotot är ifrån år 1935. Den 30 juni år 1834 gavs för Sjuhäradsbygden och för Sverige ett epokgörande privilegium. Då erhöll nämligen Boråshandlaren J.C. Bäfverman, handlaren i Göteborg Johan Francke och Sven Erikson i Kinna Rättargården privilegium för Rydboholms konstväveribolag vid Rya Sörgården i Kinnarumma socken vid Viskan. Genom Rydboholm fick produktionen i Sjuhäradsbygden ytterligare ett tillskott, inte bara kvantitativt, utan också kvalitativt. För borgarna i Borås innebar fabriken ytterligare varor att appretera och distribuera. För landsbygden markerade den, i Sven Eriksons person, ett samband mellan den gamla allmogehemslöjden och den nya tidens fabriksindustri. Det var en industri som med tiden skulle ställa Borås stad i den svenska textilproduktionens centrum, men också ge dödsstöten åt bygdens textila hemslöjdsindustri. Snart tog den berömda Sven Erikson själv befälet, väveriet drevs med vattenkraft. Maskiner beställdes år 1834 från en engelsman i Stockholm, de tillverkades i Åker och Eskilstuna och var strax på plats.

Fyra engelska vävare importerades för att leda produktionen. Fabriken utvecklades snabbt, inledningsvis hade den 25 vävstolar och år 1837 var antalet anställda 130. År 1865 tillverkade man på då 30 vävstolar och på 300 dagar 162 000 alnar tyg. Några år senare skulle denna produktion klaras av på bara 27 dagar. I början producerade Rydboholmsfabriken bara finare väv, men längre fram utvidgades sortimentet även till grövre vardagstyger inriktade på en bredare marknad. Bland annat kom en tillverkning av mollskinn igång på allvar år 1845. Produktionen i Rydboholm utvecklades med stormsteg. År 1846 stod företaget för $\frac{3}{4}$ av hela rikets fabrikstillverkade bomull 1 129 696 alnar. Då hade Erikson utvidgat driften till 330 vävstolar och 265 anställda. Efterhand som framgångarna blev större utökades verksamheten till allt fler fabriker och produktionsgrenar. Ett färgeri anlades och år 1845 kunde Rydboholm själv färga mycket av sina alster, även om man fortsatte att utnyttja Boråsfärgerierna. Genom de nya produktionsreglerna fick Sven Erikson kontroll över allt fler

tillverkningsled mellan råvara och slutprodukt och blev därmed mindre beroende av andra företag. Mycket av Eriksons tillverkningar såldes till Boråsare som förde dem vidare ut i landet. Bland hans stora Boråskunder märks A.P Hedberg och B. Ammelin, bägge med stor handelsrörelse på Norrland. Dit hörde också Hans Nellson och diverse resehandlare. Många bygdehandlare drogs också in i distributionen, en del av Eriksons tillverkningar gick även direkt till storhandlare i Göteborg och Stockholm. Genom Nellson fick han en viktig kontakt med grosshandlaren Michael Simon Warburg i Göteborg, en av de många judiska textilhandlarna där. Från och med år 1856 hade Erikson kontor i Borås.

Foto Glenn Murberg 20160414

Här är en bild på en av de gamla byggnaderna i Rydboholm och lika så en gamla skorstenen till höger i bild och tyvärr så har den rasat så det finns bara 3-4 meter kvar av den. Det finns mycket kvar av det gamla fabriksområdet i Rydboholm och även husgrunder från arbetarbostäder. Du som läser mina blogginlägg och har bilder liggandes från det gamla Rydboholm hör gärna av dig till mig, för jag letar efter egentagna bilder över Rydboholm och även historier till min hemsida, det är bara att skicka iväg ett mail.